

Negende Zomeravondwandeling met IVN Gulp & Geul (dinsd. 30 aug. 2005).

Op deze voorlaatste dag van augustus heerlijk zonnig zomerweer met temperaturen dicht bij de 30 graden. Deze keer bezocht onze voorzitter de weegoden en het resultaat wijkt duidelijk af van wat onze gast vorige week kon realiseren. Helaas moest er deze keer wijn bij het water worden gedaan om onze goden gunstig te stemmen maar we treuren niet! Onze reeks zomeravondwandelingen

kreeg dit jaar een waardige en bijzonder zonnige afsluiting. Helaas was de voorzitter weer present en ook nog een van onze actieve leden uit het bekende Car... (de censuur slaat hier even toe). Uiteraard heeft Mathilde hier weinig problemen mee en zij is blij als we haar woonomgeving nabij Cart..(oeeps!) nader gaan bewonderen.

Gids Hub kreeg ongeveer de warmste zomeravond voor zijn kiezen met de meest fanatieke of getrouwe deelnemers en onze (nog even) donkerharige vlam uit C. Gelukkig gaan we na de 7 tellen van de ui in Wijlre meteen richting de doorgaande weg naar Wittem maar buigen op tijd af van deze drukke weg. Een brede landweg langs het kasteel van C. leidt ons langs fraaie weilanden, mooie berm en een forse en zeer actieve dassenburcht. Het hondje van Ineke kan met haar gesnuffel nauwelijks alle geuren bijbenen. We herkenden via de gids een stukje van een oud spoortracé.

Het gaat verder via een prachtig pad langs de Eyserbeek, door weilanden en stukjes bos. Om de haverklap prachtige beelden maar men moet het willen zien. We proberen nieuwe bomen voor een van onze deelneemster te vinden maar onze voorzitter is even in de war. In het bos kan Mathilde haar geluk niet op want haar favoriet is duidelijk in redelijk formaat aanwezig. We hebben het over bijzondere paddestoelen. De hond van Ineke is blijkbaar niet alleen gek op stokjes (formaat varieert tussen 20 cm en 5 meter zolang als zij het maar in haar mond kan krijgen). Bovendien blijkt deze hond een fervent waterliefhebber te zijn en 'toefelde' zij gewoon een deel van de route door het water. Onze voorzitter was jaloers.

Een poosje later zijn we bij de oorspronkelijke route van deze voormalige spoorverbinding (Miljoenenlijntje). Een enge maar lange, donkere tunnel biedt enorm veel kansen voor diverse, bijna griezelige verhalen. Na het overwinnen van de ongeveer 100 meter lange duisternis krijgen onze bangste deelnemers de kans om even op adem te komen. We lopen vervolgens door het forse waterwingebied "De Piepert" (ofwel Roodbron) waar tal van bouwwerken (meestal met pompen) langs onze route zijn aangelegd. Opvallend was dat vele waterlopen droog stonden. We weten nu even niet of we een heel droge zomer hadden of dat er weinig regen viel. De maaiers hadden ook hier afgelopen week aardig huis gehouden en dat zorgde voor een breed pad door dit natuurterrein. Natuurlijk was onze voorzitter weer de klos want hij moest even een reuzenpaardenstaart van zijn wortels verwijderen. Zijn wraak was zoet: een onbekende, aangereikte plant bleek meer dan prikkelend voor een van onze vaste deelnemers. Daarna was hij als straf en na alle commentaar verdoemd tot de achterhoede. De gids protesteerde niet en zijn spitse stok kwam dus niet in actie.

Na diverse fraaie blikken op Eijs met zijn typische kerktoren, de spoorhalte, het verre Vijlen en ook het goed herkenbare Vaals met zijn torenflat aan de rand van de Vaalserberg, moeten we weer snel links omhoog door het bos. De helling blijft maar stijgen en zelfs na alle akkers weet de gids nog meer mogelijkheden om de groep op een hoog niveau te krijgen. We weten dat we over bijzondere grond lopen waarop de natuur met enig menselijk ingrijpen haar gang mag gaan. De hoog gelegen weides genieten ook landelijk bekendheid vanwege hun variatie.

Een bosweg laat ons nog even klimmen en dan overziet men het Geuldal en de tegenoverliggende oever. Ooit was alles een vlakte maar het hele dal is weg gewaaid of gespoeld en dient thans als fundament van een ander deel van Nederland. In de verte ontwaren we diverse beelden die vraagtekens oproepen, zeker met de invallende duisternis. Felle gele lampen in de verte (rangeerterrein Montzen ?) blijven vraagtekens oproepen. De avond vordert snel en alleen die gele lichten zijn niet eenduidig thuis te brengen. Afstanden zijn, zeker met dit licht, moeilijk in te schatten. Iets verder verwijderd (170 miljoen km.) herkennen we het heldere licht van Venus. Deze planeet lijkt gezelschap te krijgen van Jupiter maar dit is maar schijn want Jupiter staat ongeveer 980 miljoen km. van onze aarde.

Na dit stukje op de rand van het plateau wijzen de rode letters op een hoog wit gebouw ons de weg. De Dikkebuikweg wordt in een hoog tempo genomen want het gaat fors bergafwaarts. Over onze hoofden vliegen tientallen vleermuizen. Mogelijk hebben zij een onderdak gevonden in de door het IKL gerestaureerde kalkovens onder aan deze forse helling.

Even later kwam een prachtige wandeling ten einde. Onderweg was al duidelijk dat menigeen het einde van de reeks van 2005 betreurde. Uiteindelijk zat dus 90 % van de deelnemers van deze laatste zomeravondwandeling op het terras bijeen om nog wat na te genieten, 2005 af te sluiten maar ook om onze gids over te halen om een soortgelijke activiteit in de winter te herhalen. Na wat discussie bezweek onze gids voor de charmes van de hond en na enig aandringen ook voor enkele argumenten van zijn fans. Het is aan ons om een winteractiviteit met Hub (weer in en door die akelige en donkere tunnel?) in te plannen in het vroege voorjaar van 2006. Ons lid uit Cart... maakt alvast afspraken met de bewoners van "A gen Baan" of betaalde zij de gebruikelijke minimale vochtkosten?

